

עמוס אטינגר : 6 שירים באפור

1

יום אחד עשיתי מהפכה ולקחתי את השלטון.
היו לי המון צרות.
כולם התרגזו עלי, כשלא ראו אותי,
והתרגשו ממני כשראו אותי.
לא יכולתי לשתות גזוז ברחוב,
או ללכת להצגה יומית,
או להתגרד בגב במקום פומבי.
שלא לדבר על כך שלא יכולתי לקלל שונאים,
רק ידידים.

כל מיני אנשים רצו לנגוע בי,
כמעט קיבלתי מחלת־עור.
החלטתי כבר למסור את המציאה הזאת למישהו אחר,
אבל לא היה למי.
יותר מדי חברים רצו אותה.
אז אמרתי לעצמי שאם רוצים אותה כולם,
אז בטח יש סיבה וכדאי לשמור אותה לעצמי.
אפילו בשביל הפנסיה.
לכן עד היום אני בשלטון.
יש למישהו טענות ?

2

ברחוב צדדי עובר אוטובוס עם מספר.
עולים אנשים עם שמות, עם שמות־משפחה
ועם כינויים.
אנשים שעובדים בכל מיני עבודות ושלא עובדים.
האוטו עובר בכל מיני תחנות עם סימנים
ואף פעם לא מגיע לתחנה סופית.
אין תחנות סופיות.
גם לעובדים וגם לשאינם עובדים
— יותר טוב שנמהר לרדת עכשיו.

3

אדם התנדב לצאת למלחמה.
 היו אנשים שהצטערו והיו שבכו.
 רק הילדים צחקו.
 הוא היה כותב כל יום מכתבים.
 לא נתנו לו רובה.
 נתנו לו למלא טפסים.
 771 — משכורת
 772 — אפסנאות
 773 — נעליים
 774 — קריאה לקרב
 775 — אש
 776 — הרצון לחיות.
 פתאום נגמר טופס 776.
 האדם הצטרך למות.
 בתחילה לא ידעו מה לעשות.
 אבל המציאו טופס חדש. 777.
 ורשמו את המת באבדן-ציוד.
 רק הילדים צחקו.

4

פחדו להתחתן מפני שלא יהיה להם על מה לדבר.
 היום יש להם בית עם רעפים,
 ילד עם לא־מספיק בחשבון,
 חובות לעירייה,
 הם בריבי עם השכן,
 אבל עדיין פוחדים שלא יהיה להם על מה לדבר.
 אולי זה מה שמחזיק אותם.

5

אני בטח אכתוב עוד שירים.
 זה משחק יפה.

טוב שיש עוד משחקים יפים בחיים.
 אולי גם אראה אותם.
 לך הראשון.
 אתה בוודאי תבין אותם ;
 ותבין אותי.
 אומר לך בהם הרבה דברים.
 דברים שלא נוהגים לומר בשיר
 ושנוהגים לומר.
 בעצם אין לי סבלנות למתוח
 אותך ככה,
 ובכן תשמע...

— מדוע אתה מחייך ? אני מתכוונת ברצינות.

6

לא אבוא מחר בחמש.
 אמרתי שלא נתראה יותר.
 אין שום סיבה שנתראה.
 כך יהיה טוב יותר.
 לשנינו.
 פתאום הרגשתי הרבה יותר קל.
 כאילו התחלתי לנשום,
 לנשום מחדש.
 להביט,
 להפיר,
 להיזכר,
 כמה מוזר, אפילו לצחוק.
 פתאום היה כל-כך הרבה מה לעשות,
 כל-כך הרבה,
 כל-כך — שמיהרתי לבוא לפגישה,
 בדיוק כמו שקבענו,
 בחמש.